

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sveatoslav Vasilache,
în cauza civilă la cererea înaintată de Sveatoslav Vasilache către SRL
„Grivelamia”, intervenienți accesorii Ion Stoian, și fondatorul SRL „Grivelamia”-
Grigore Lazăr, cu privire la repararea prejudiciului material, a prejudiciului moral,
încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de SRL „Grivelamia”, casată hotărârea din 28
septembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi
hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 06 februarie 2018, Sveatoslav Vasilache, a depus cerere de chemare în
judecată către SRL „Grivelamia”, intervenient accesoriu Ion Stoian, solicitând
încasarea prejudiciului material în mărime de 3800 lei, a clauzei penale în mărime
de 151 900 lei și a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 04 iulie 2015, în cadrul
executării serviciilor de spălare a automobilului de model „Opel Frontero” cu
numărul de înmatriculare XXXXXXXX, ce îi aparține cu drept de proprietate,
efectuate de salariatul SRL „Grivelamia”, Ion Stoian, din culpa acestuia a fost
deteriorat geamul din spate a automobilului. Astfel, prin fapta sa ilicită, salariatul
SRL „Grivelamia” i-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 3500 lei.

Dat fiind faptul că SRL „Grivelamia” refuză până în prezent să-i restituie
prejudiciul și că o perioadă îndelungată a fost în imposibilitate de a folosi
automobilul, reclamantului i-a fost provocat un prejudiciu moral.

În conformitate cu hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani nr.2-472/17 din
20 iunie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Sveatoslav Vasilache
împotriva lui Ion Stoian a fost respinsă, din motiv că vinovat de săvârșirea delictului
indicat este SRL „Grivelania”, iar potrivit art. 123 alin. (2) din Codul de procedură
civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină

civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanța specializată, sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane”.

Potrivit reclamantului, automobilul de model „Opel Frontero” cu numărul de înmatriculare XXXXXXXX, ce îi aparține cu drept de proprietate, a fost deteriorat de pârât, fapt recunoscut prin hotărârea de judecată menționată.

Astfel, reieșind din cele expuse, consideră că pârâtul nu a reparat prejudiciul în termenul prevăzut de lege - 14 zile și nici nu a întreprins măsuri de conciliere.

În așa mod, în temeiul art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor (republicată actualmente art. 32), pentru încălcarea termenelor prevăzute la art. 18 alin. (1) vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 5% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului.

Potrivit materialelor cauzei, cheltuielile suportate de către reclamant pentru reparația automobilului constituie 3800 lei, iar cererea consumatorului de restituire a contravalorii produsului nu a fost soluționată timp de 868 de zile.

Deoarece prestatorul a încălcat cerințele legii, i-a creat reclamantului incomodități psihologice și morale prin refuzul de a achita costul reparației autoturismului, i-a cauzat un prejudiciu moral pe care îl estimează la 5000 lei. Iar prin prisma prevederilor art. 629, 639 din Codul civil, reclamantul a solicitat penalitatea în cuantum de 151900 lei, sumă pe care o consideră justificată.

La 25 aprilie 2018, Sveatoslav Vasilache a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 3800 lei, a clauzei penale în mărime de 194 750 lei și a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

În motivarea cererii de concretizare reclamantul a invocat că, în temeiul art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor (republicată actualmente art. 32) pentru încălcarea termenelor prevăzute la art.18 alin. (1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 5% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului. Potrivit materialelor cauzei, cheltuielile suportate de către reclamant pentru reparația automobilului constituie 3800 lei, iar cererea consumatorului de restituire a contravalorii produsului nu a fost soluționată timp de 1025 de zile.

Mai mult, conform art.13 al Legii privind protecția consumatorilor, remedierea gratuită a deficiențelor apărute la produs se face necondiționat de către prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator, încălcarea termenului de 14 zile are ca efect conform art. 27 al legii nominalizate achitarea unei penalități în mărime de 5% din sumă pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, la 25 aprilie 2018, penalitatea constituia suma de 194750 lei (3800 lei x 5% x 1025 zile). Totodată, reclamantul a solicitat încasarea de la SRL „Grivelamia” în beneficiul său a cheltuielilor de judecată în mărime de 500 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iunie 2018, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu fondatorul SRL „Grivelamia” - Grigore Lazăr.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Sveatoslav Vasilache a fost admisă parțial.

S-a încasat de la SRL „Grivelamia” în beneficiul lui Sveatoslav Vasilache prejudiciul material în mărime de 1800,00 (una mie opt sute, 00) lei, clauza penală în mărime de 5000,00 (cinci mii,00) lei, prejudiciul moral în mărime de 500,00 (cinci sute,00) lei, cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 1000,00 (una mie,00) lei, în rest pretențiile reclamantului s-au respins ca neîntemeiate. S-a încasat de la SRL „Grivelamia” taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 270,00 (două sute șaptezeci) lei.

Prin decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de apel depusă de SRL „Grivelamia”, casată hotărârea din 28 septembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. S-a încasat de la Sveatoslav Vasilache în beneficiul SRL „Grivelamia” 202 (două sute doi) lei în contul restituirii cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de apel și 5000 (cinci mii) lei pentru asistența juridică.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concis că, Sveatoslav Vasilache a avut o înțelegere cu intervenientul Ion Stoian, și nu cu SRL „Grivelamia”, fapt confirmat prin probele anexate la materialele cauzei. Astfel, la depistarea prejudiciului material, Sveatoslav Vasilache nu a înaintat pretenții față de SRL „Grivelamia”, dar s-a înțeles cu Ion Stoian ca acesta să-i procure sticla deteriorată, având și un litigiu în instanța de judecată în acest sens.

La 18 iunie 2019, Sveatoslav Vasilache a contestat cu recurs decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu menținerea hotărârii din 28 septembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani.

La 05 august 2019, SRL „Grivelamia”, prin intermediul directorului Grigore Lazăr și a avocatului Angela Procopciuc, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sveatoslav Vasilache este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 14 martie 2019 și expediată participanților la proces la 18 aprilie 2019 (f.d. 248, vol. I), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul

declarat împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 18 iunie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Sveatoslav Vasilache.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea

declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Sveatoslav Vasilache.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova